

[H. F. Ulrichsen.]

for det var et Udtryk for et af de Spændingspunkter, der spiller saa stor en Rolle i Europa efter Verdenskrigen —, jeg skal nævne den meget udfordrende Tale, der blev holdt af Lukacs, en af de ungarske delegerede, som vendte sig i de skarpeste og groveste Ord mod Rumænien, men jeg skal tilføje, at det Svar, der blev givet fra den rumænske delegerede Djuvara, blev hilst med stort Bifald fra største Delen af Forsamlingen. Den rumænske delegerede hævdede under disse Forhandlinger, at der i Mitteleuropa er en Række Propagandacentraler, som ikke bestiller andet end at virke for at omstyrte Versaillestraktaten og de sig dertil sluttende Traktatgrænser og holde Uroen ved lige i Europa. Der er for visse Punkters Vedkommende en Propagandacentral i Berlin, og der er en Propagandacentral i Budapest. Jeg kunde nævne en hel Række Eksempler paa, med hvor stor en Kraft disse Propagandacentraler virker for at fremme deres Formaal. Man vil, hvis man nøje gennemlæser den danske Presse, se Gang paa Gang, med hvor stor Dygtighed man prøver paa at sværte de Lande, som disses Propaganda er rettet imod. Jeg kan f. Eks. nævne Starogard-Jernbaneulykken i den saakaldte polske Korridor. Jeg har selv været udsat for under en Tur i Jugoslavien, at vi kom forbi en Banegaard, hvor der var væltet en Godsvogn. De følgende Dage stod der fra Wien og Budapest i de danske Blade om en mægtig Jernbaneulykke, der havde krævet, jeg ved ikke hvor mange Ofre, og det var først flere Dage efter, at der fremkom et Dementi. Det er alt sammen Udslag af disse Propagandacentralers Virksomhed.

Men det Sted, hvor man er længst fra den aandelige og den militære Afrustning, er dog Rusland, det Rusland, hvor man med overordentlig stor Energi har arbejdet paa at udvikle Flaaden. De, der har set det Skib, der for nylig gæstede Danmark, ved, at man i fuldt Omfang har genindført Zardømmets gamle Disciplin, man ved, der er 3 Dreadnoughter til Disposition i Østersøen, og man ved, at baade den kemiske Krig og Flyvevæsenet i Rusland er udviklet i en overordentlig høj Grad.

Hvis man skal se paa Baggrunden for Militærspørgsmaalet, synes jeg da først og fremmest, man maa fastslaa, at der i dette Øjeblik er Sprængstof som aldrig før over Europa. De Overenskomster og de Aftaler, som har afspændt Forholdet visse Steder i Europa, har til Gengæld forøget Spæn-

dingen, f. Eks. forøget Spændingen mellem det konservativt prægede England og det røde Rusland, og vi har set, hvorledes Ruslands og Englands Interesser krydses, jeg havde nær sagt i alle Verdensdele, krydses det ene Sted efter det andet, f. Eks. i Asien, krydses skarpt, saaledes som jeg havde Lejlighed til at se under et Ophold i Genève, da man diskuterede Mosul-Affæren, og denne Affære var lige ved at give Anledning til Eksplosion. Jeg skal nævne andre Udtryk for den Spænding, der har fundet Sted gennem de 10 Aar. Jeg skal f. Eks. nævne Tallinn-Oprøret, inspireret fra anden Side, naturligvis fra bolschevikisk Side. Og jeg synes, det er ganske betegnende, at hvis man i disse Dage læser om Ophævelsen af Belejringstilstanden i Rumænien, vil man se, at Belejringstilstanden dog er blevet bibeholdt i Bessarabien, altsaa langs Grænsen af det bolschevikiske Rusland. Grunden er den, at der ogsaa i dette Felt langs Rumæniens Grænse stadig drives en overordentlig energisk og aktiv Propaganda af Bolschevikerne.

Der er i Europa en stærk Spænding mellem Polen og Tyskland, mellem Ungarn og Rumænien. Jeg skal henvise til Folkeforbundets Behandling af Spørgsmaalet om Optanterne i det, man herhjemme med det tyske Ord kalder Siebenbürgen — igen et Udtryk for Propagandacentralernes Virksomhed. Dertil kommer Spændingen mellem Jugoslavien og Ungarn. Jeg var i det ungarske Parlament for to Aar siden og talte der med en Række Parlamentsmedlemmer, der holdt et livfuldt lille Foredrag for os Danske, der var dernelde, om, at det, der maatte være Ungarns Formaal, var snarest at ruste sig for at generobre, hvad der en Gang havde været ungarsk. Det var Taler, der blev holdt til Danske af ungarske deputerede i selve den ungarske Parlamentsbygning. Jeg skal ligeledes nævne, at jeg under Rejser har hørt fascistiske Taler i Norditalien, i Venezia, Taler, der var saa skarpe, at de ikke staa det mindste tilbage for de skarpeste Taler, man har hørt noget Sted. Jeg besøgte det Solin ved Adriaterhavet, hvor i sin Tid det romerske Herredømme skabte sig en Udfaldsport mod Balkan, og jeg synes, man der kunde drage de mest lærerige Sammenligninger mellem den gamle romerske Politik og Mussolinis italienske Politik, for saa vidt som det, han har villet skabe og delvis har skabt i Albanien, har været et Udgangspunkt, et militært Støttepunkt af akkurat samme Art, nøjagtigt svarende til det, de romerske Hære og Flaader havde i Solin som Ud-